

- [Om LitteraturNu](#)
- [Redaktion & Skribenter](#)
- [Kontakt](#)

Søg

- [Anmeldelser »](#)
- [Artikler »](#)
- [Facebook](#)
- [Twitter](#)
- [RSS Feed](#)

Tre generationers salonkommunisme – Jonathan Lethem DISSIDENTPARKEN

Af

[Mikkel Boris](#)

– 21. marts 2016 Arkiveret i: [Anmeldelser](#), [Roman](#), [Skønlitteratur](#)

Kommunister, hippier og Occupy-aktivister skildres med humor og varme i stort opslået slægtsroman. Men trods den hyppige brug af marxistisk billedsprog udebliver syntesen.

Citat

I præcis samme omfang som hun var opfostret med skuffelse, med forbitret mådehold, med neddæmpning af urimelige forventninger, i en anden-generations kynisme mod sammenstyrtede, strålende luftkasteller og vranten frigørelse fra forstæder, var Miriam i virkeligheden en ægte sansernes bolsjevik. Hele hendes krop fordrede revolution, fordrede strålende byer, hvor revolutionen kunne udspille sig, hendes væsen skreg på at se tårnhøje bygninger blive rejst og ødelagt.

Jonathan Lethems niende roman, DISSIDENTPARKEN, lægger ud for fuld udblæsning. I en subtil forhørscene, hvor enemoderen Rose trues af seks tomhjernede partisoldater, viser New Yorker-forfatteren sit talent for at konstruere en spændingsmættet og morsom scene. Det halter dog med den overordnede komposition, der savner både kant og fokus.

DISSIDENTPARKEN er dels en slægtsroman, dels en historisk roman. Med tre generationer og tre hovedpersoner skildres tre faser i den amerikanske modkulturs historie. Den første fase har Rose som omdrejningspunkt. Hun bosætter sig i miniaturopiaet Sunnyside Gardens med sin tysk-jødiske mand Albert for at involvere sig i kommunistpartiet og senere Borgerrettighedsbevægelsen. Datteren Miriam flytter derimod til Greenwich Village, hvor hun møder protestsangeren Tommy, som hun inddrager i hippiebevægelsen og sandinisternes revolution i Nicaragua. Deres søn Sergius efterlades tilbage i USA, hvor han bogstaveligt talt flirter med Occupy-bevægelsen i forsøget på at optrevle sin families historie.

Lethem skriver med et stakåndet flow – lange sætninger, mange kommaer, kraft, schwung og humor. Selvironien er tydelig og ofte vittig. Jeg forestiller mig, at han har gnedet sine hænder af fryd over sin hyppige brug af marxistisk terminologi i billedsproget:

– Havareret på personlighedens skær, på manglende overensstemmelse og fravær af støtte fra de to afstødte familier, på Alberts forfængelighed, hans manglende evne til at påtage sig andet end fjerne, uopnåelige revolutioner. Han var enten hævet over eller for ringe til almindeligt arbejde. Fik han bare så meget som en stak pamfletter til uddeling, kunne man finde dem i hans jakkelomme, mens Alberts felttog for at uddele dem til arbejderklassen var endt i en eller anden dialektisk flirt på et værtshus med en anden pamfletuddeler, han tilfældigvis var rendt ind i.

DISSIDENTPARKEN er utvivlsomt en hyldest til modkulturerne, men det er også en kritik af salonkommunismens hykleri og venstrefløjens fejltagelser. Problemet er, at hans indvendinger aldrig når ned, hvor det gør ondt. Modsat sit udtalte forbillede, Thomas Manns genredefinerende slægtsroman Huset Buddenbrook, forbliver Lethem i overfladen. Det er for banalt at påpege kommunistpartiets dogmatik og uheldige alliance med Stalins rædselsregime. Og det er for indlysende at kritisere hippierne for at glemme egne børn i deres performative selvrealiseringsprojekt og de obligatoriske pottåger.

Fakta

- Forfatter: Jonathan Lethem
- Titel: DISSIDENTPARKEN
- Originaltitel: DISSIDENT GARDENS
- Oversat af: Søren K. Barsøe
- Sider: 363
- Pris: 299,-
- Forlag: Klim
- ISBN: 9788771294965

[Køb bogen hos SAXO.com](#)

Tidligere udgivelser

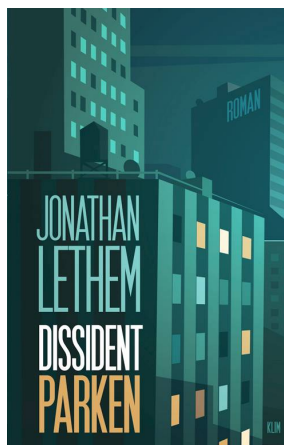
- CHRONIC CITY (2011)
- [ENSOMHEDENS FÆSTNING \(2008\)](#)
- [MODERLØSE BROOKLYN \(2006\)](#)

Billeder

Når det så er sagt, er de idealistiske middelklasserevolutionære beundringsværdige i deres selvopoffelse. De må dog se sig hjælpeløse overfor kapitalisme, trang til ejendomsret og den allestedsnærværende forbrugerkultur. For selvom pladespilleren spiller foredrag om 'kommercialiserings slaveri', er det på en dyr gramfon, købt på afbetaling. Derfor ender ingen af karaktererne med at blive katalysatorer for verdensrevolutionen. Snarere forblive de små brikker i historiens store hjul. Men det er vel også det mest marxistiske.

Lethems hovedpersoner er flot optegnede og troværdige, men han dvæler for længe ved en række karikerede og enskede bi-karakterer. De afslører sig som plotfunktioner og idékonstruktioner snarere end helstøbte mennesker. Det er et problem for en roman, der baserer sig så entydigt på karaktertegningen. Plottet træder i vande for længe og dermed taber romanen pusten.

Han får aldrig skabt en satiriske syntese af humor og begavelse. Dels fordi de luftkasteller han vil nedbryde, har været punkterede i årevis. Dels fordi romanen bliver for overfladisk, når den skal bruge plads på nogle karakterer, der er alligevel ikke bliver levende. Det er ærgerligt. Idéen var ellers god.

Synes godt om 4 personer synes godt om dette. Opret en profil for at se, hvad dine venner synes godt om.

Nyeste anmeldelser i kategorierne [Roman](#),

- [Facebook](#)
- [Twitter](#)
- [RSS Feed](#)

- [Japansk sindsrapport – Hiromi Kawakami KVINDEN VED HAVET](#) · 10-06-2016
- [Mellem metaforer og mudder – Hannah Lutz VILDSVIN](#) · 23-05-2016
- [Tilbage til 1980'ernes natmaskine – Tomas Lagermand Lundme ALT ER MIT](#) · 18-05-2016
- [Industriel Iliade – Emil Bønnelycke SPARTANERNE + BERLIN + ROSA LUXEMBURG](#) · 17-05-2016
- [Alle siger det – Jonas Hassen Khemiri ALT DET JEG IKKE HUSKER](#) · 12-05-2016

Copyright 2015 · LitteraturNu · All Rights Reserved

Læs også

- [Akademiske udbrydere, kunstneriske nedbrydere – MONSIEUR ANTIPYRINE #2](#) · 27-05-2015
- [Sex, drugs og modeltog – Neil Young SELVBIOGRAFI](#) · 02-01-2013
- [Hvem taler? – Sarah van Gelder VI ER DE 99 %](#) · 10-04-2012
- [I forsoningens tegn – Li Kunwu & P. Ôtié ET KINESISK LIV 2. PARTIETS TID: 1976-1980](#) · 29-03-2012
- [Flerfaderlighed – Li Kunwu & P. Ôtié ET KINESISK LIV 1: FADERENS TID: 1950-1976](#) · 08-11-2011

Tags: [hippie](#), [jonathan lethem](#), [Kommunisme](#), [marxisme](#), [occupy wall street](#), [venstrefløj](#)

Om Mikkel Boris

(f. 1991) læser på kandidatuddannelsen i litteraturvidenskab på Syddansk Universitet. Han læser helst litteratur, der er mørk, pervers og dekadent, men er selv ingen af delene. Det ville Freud nok have haft en ting eller to at sige om.

1 Kommentar

1. Svar

Frederick Larsen

Posted marts 21, 2016 at 12:03 PM

Fremragende anmeldelse. Er Meget enig i kritikken af bogen- læste den på engelsk. Var ellers meget begejstret over projektet og tematikken. Men bogen er banal og til tider plat.

Skriv et svar

Din e-mailadresse vil ikke blive offentliggjort. Krævede felter er markeret med *

Navn *

E-mail *

Websted

☐ Ja, I må gerne sende mig nyhedsbrevet